

1

Het is avond.

Achter de ramen van de huizen brandt licht.

Iedereen zit veilig binnen.

Iedereen, behalve Muis.

Muis loopt over de stoep, aan de hand van Mevrouw Merel.

Elke stap brengt hem verder van het huis waarin hij woont.

Het huis van zijn muizenfamilie.

Waarom stappen zijn voeten vooruit?

Waar gaan ze naartoe?

Muis weet niet eens of hij weg wil.

Maar hij wil ook niet blijven.

Hij schopt hard tegen een steen.

De steen botst tegen de muur en zijn teen doet pijn.

Mevrouw Merel kent de weg. Ze slaat rechtsaf en dan linksaf.
Daarna stapt ze een hele poos rechtdoor.
Al die tijd houdt ze de hand van Muis stevig vast.
Muis moet soms even hollen om haar bij te houden.
Dan husselen de spullen in zijn rugzak door elkaar: zijn kleren en zijn schoenen.
Stiekem heeft hij nog wat brood en kaas meegenomen. Je weet maar nooit.
In zijn hoofd en zijn buik husselt ook van alles door elkaar:
Blijven? Weggaan? Waarnaartoe? Bij wie?

Ze komen bij een huisje met bloembakken voor de ramen.
Het ziet eruit als een plaatje uit een sprookjesboek.
De bel doet 'dingdong!'.
Een gele Vlinder doet open.
'Ik heb hier een Muis die een plek nodig heeft,' legt Mevrouw Merel uit.
Gele Vlinder vouwt haar vleugels langzaam open en dicht.
'Dat kan,' zingt ze. 'Er staat een bed klaar.'
Uit de kamer komt een blauwe Vlinder.
Ze knikt naar Muis.
'Ik laat je zien waar je slaapt,' zegt ze.

In de slaapkamer brandt een zacht lichtje.
Als Muis in bed ligt, kijkt hij rond. Er staan bloemen op de muren
en op de gordijnen.
Er ligt een bloemenhanddoek klaar op een stoel.
Zelfs de zeep ruikt naar bloemen.
Muis ruikt aan zijn sokken. Die ruiken helemaal niet naar bloemen.
Wat is het hier schoon en stil!
Zo stil dat hij maar moeilijk in slaap kan komen.
Hij denkt aan thuis.
Snel stopt hij zijn hoofd onder het kussen.
Hij hoeft nu niet meer bang te zijn.
Dat heeft Mevrouw Merel gezegd.
Maar hij mist het warme vel van zijn broertjes om tegenaan te kruipen.
Zijn broertjes zijn opgehaald door Mevrouw Mus.
Hij mist zelfs de boze stem van mama en de harde handen van papa.
Is dat niet raar?

